

Яслик В. І., старший викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Прикарпатського факультету Національної академії внутрішніх справ, кандидат філологічних наук

ВПЛИВ МОВНОКОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПРАЦІВНИКА ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

В умовах сучасного глобалізованого суспільства конкурентоспроможність на ринку праці є актуальною проблемою, оскільки фахівець повинен відповідати всім вимогам, які ставить не тільки роботодавець, а й суспільство загалом. Конкурентоспроможність будь-якого фахівця, працівника правоохоронних органів зокрема, зумовлює передусім фахова компетентність, яку науковці визначають як інтегровану характеристику якості особистості, результативний блок, сформований через досвід, знання, вміння, ставлення, поведінкові реакції [1]. Частиною загальної фахової компетентності є комунікативна компетентність, яка виявляється у вправності міжособистісного спілкування; знанні принципів, закономірностей та технік спілкування; нормативному використанні мовних і мовленнєвих засобів. Зазначимо, що комунікативна компетентність виявляється не тільки в усному мовленні, а й у писемному, репрезентованому в документальній формі.

Комунікативна обізнаність правоохоронця є основою його професіоналізму, оскільки, згідно зі ст. 11 Закону України «Про Національну поліцію», одним із центральних принципів діяльності правоохоронних органів є співпраця та взаємодія з населенням, територіальними громадами та громадськими об'єднаннями на засадах партнерства і спрямована на задоволення їхніх потреб [2], що передбачає спілкування, обмін інформацією, її фіксацію в документах. Досконале дотримання норм усної та писемної форм літературної мови, майстерне послуговування усім інвентарем мовних засобів, зумовлених метою та обставинами спілкування, формують мовну культуру правоохоронця та дають змогу фахівцеві бути більш конкурентоздатним. Зауважимо, що на конкурентоспроможність сучасного фахівця впливає також володіння іншими мовами, оскільки активна зовнішня політика

України передбачає зв'язки із зарубіжними партнерами, тому працівники, які знають іноземну мову, без сумніву, мають перевагу над конкурентами на ринку праці.

Важливою ознакою конкурентоспроможності працівника органів Національної поліції є досконала комунікативна поведінка – здатність у спілкуванні використовувати ті засоби, які ефективно реалізують комунікативний акт у різних професійних ситуаціях. Ефективність процесу спілкування залежить від кількох факторів, знання яких визначає комунікативну компетентність, а саме: власне лінгвістичного, прагматичного, соціолінгвістичного. Власне лінгвістичний компонент компетентності охоплює фонологічні, орфографічні, лексичні та граматичні знання й уміння правоохоронця, незалежно від ситуацій спілкування. Прагматичні знання передбачають вдале використання паралінгвістичних і паракінесичних елементів мовлення. Соціолінгвістичний компонент визначається соціокультурними умовами використання мови та служить для поєднання комунікативних знань з іншими професійними компетенціями.

Як бачимо, значення знання мови у будь-якій професійній діяльності визначається роллю мови загалом для суспільства. Професійна комунікація є одним із важливих аспектів діяльності правоохоронця, тому впевнене володіння мовою (мовами), здатність правильно, змістовно, логічно, точно висловлюватися як в усній, так і в писемній формі забезпечують довершеність і зразковість комунікативних знань, які є показником конкурентоспроможності сучасного фахівця.

Список використаних джерел

1. Загіка О.О. Інноваційне навчальне середовище – запорука професійної компетентності та конкурентоспроможності випускника ПТНЗ. URL: http://lib.iitta.gov.ua/11327/1/zagika_innov_navch.pdf.

2. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/s/show/580-19>.